

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

1992-2004, 2005-2006

1. Formål

2. Formål

3. Formål og oppgaver

4. Formål og oppgaver

5. Formål og oppgaver

6. Formål og oppgaver

7. Formål og oppgaver

8. Formål og oppgaver

9. Formål og oppgaver

REFERAT

REPRESENTANTSKAPSMØTE

12. APRIL 2005

TALERLISTE
INNHALDSFORTEGNELSE

	Side
Talerliste	2
Åpning	3
Godkjenning av møteinnkalling	
Godkjenning av dagsorden	
Godkjenning av forretningsorden	
Valg av dirigent	
Mellomoppgjøret 2005	4
Avslutning	15
Navneliste	16

Åpning

Gerd-Liv Valla:

Tusen takk, Katia Cardenal, for din vakre stemningsfulle tolkning av Prøysen og for at vi fikk en bit av din egen musikk. Du har vært hos oss før. Vi er glade for at du kunne komme i dag og vi kommer helt garantert til å ha deg med oss senere. Du har hatt med deg din mann på gitar. Jeg tar ikke på meg å uttale det navnet. Kan du hjelpe meg? Moises Gadea. Tusen takk til begge to.

Representantskap!

Da har jeg gleden av å ønske dere velkommen til dette møtet. Jeg vil starte dette representantskapet litt annerledes enn det vi vanligvis gjør og jeg ber om at alle reiser seg. Dagen før vi skulle til NHO og overlevere årets krav til det oppgjøret vi i dag skal behandle, fikk vi en trist beskjed. Natt til onsdag 9. mars døde forbundsleder Torbjørn Dahl. Helt brått og helt uventet. Da meldingen nådde oss onsdag morgen så føltes det hele totalt uvirkelig. Torbjørn som knappe to døgn i forveien hadde sittet i vårt Sekretariat. Han holdt innlegg i både den andre saken, aktiv og trygg, som vanlig. Torbjørn kom inn i Sekretariatet så tidlig som 1. januar 1994. Torbjørn var en av de mest respekterte forbundsledere. Torbjørn trengte ikke å heve stemmen. Torbjørn ble lyttet til uansett. Min siste samtale med Torbjørn hadde jeg litt over et døgn før han døde. Og den samtalen gikk nettopp på dette tariffoppgjøret. Vi diskuterte mulige løsninger. Torbjørn var kunnskapsrik, hadde stor rettferdighetssans, han var resultatorientert, han var kompromissløs i kampen for spesielt de lavlønnte og en rettferdig fordeling.

Jeg ber om at vi minnes Torbjørn med stillhet.

Takk skal dere ha.

Godkjenning av møteinnkalling

Jeg vil da foreta åpning av dette Representantskapet og vi starter med godkjenning av møteinnkalling. Jeg viser til møteinnkalling med saksdokumenter av 3. februar 2005. Er det noen som har merknader til innkallingen? Det er det ikke. Møtet er lovlig satt.

Godkjenning av dagsorden

Så godkjenning av dagsorden. Sekretariatet foreslår en dagsorden med: Åpning, Mellomoppgjøret 2005 og innstillingen er at dagsorden godkjennes. Er det noen som har merknader til det? Det er det ikke.

Godkjenning av forretningsorden

Så er det godkjenning av forretningsorden. Den er uforandret fra tidligere Representantskapsmøter. Jeg kan spørre i dag igjen om det er noen som vil at jeg skal lese

den, men jeg vet svaret, tror jeg. Kan den forretningsorden som er utsendt godkjennes? Det kan den.

"Forslag til forretningsorden er uforandret fra tidligere representantskapsmøter:

1. Møtets forhandlinger er åpne i den utstrekning Representantskapet ikke vedtar noe.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Unntatt fra innledningsforedrag, begrenses taletiden til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
Til forretningsorden gis ordet bare 1 gang og høyst 1 minutt for hver sak. For øvrig kan det stilles forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere.
3. Forslag leveres skriftlig og skal være undertegnet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at strek er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 10 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.
5. I protokollen innføres bare forslagene og avstemmingene samt vedtakene. Såfremt Representantskapet ikke forlanger protokollen opplest, gis Sekretariatet fullmakt til å godkjenne protokollen."

Valg av dirigent

Jeg foreslår at Finn Erik Thoresen leder dette møtet. Er Representantskapet enig i det? Det er det og da er klubba overlatt til Finn Erik.

Finn Erik Thoresen:

Ja, da er vi klar til å begynne på den alvorlige delen av møtet. Og vi har kommet frem til det som er selve saken i Representantskapsmøtet denne gangen, og det er tariffrevisjonen 2005, det såkalte mellomoppgjøret. Så da gir vi ordet til Gerd-Liv med en gang. Vær så god.

Gerd-Liv Valla:

Takk, møteleder!

Representantskapet i dag er innkalt til å ta stilling til forhandlingsresultatet i ett av våre områder, nemlig oppgjøret mellom LO og NHO. Repskapet har fått tilsendt protokollen og i dag er Sekretariatets enstemmige innstilling delt ut. Når det gjelder forhandlinger i de andre områdene så er forhandlingene i LO og HSH avsluttet. Navo har kommet et stykke på vei. Stat og kommune har start om vel en uke.

LO overleverte kravene til NHO torsdag 10. mars. Forhandlingene startet 14. mars og ble avsluttet 17. mars med en enstemmig innstilling fra forhandlingsutvalget.

Da vi var samlet her 1. mars og behandlet retningslinjene for årets mellomoppgjør, erkjente vi at vi fortsatt har en stor utfordring i å slå tilbake ledigheten og få økt sysselsetting. Til tross for positive trekk, er nemlig situasjonen i arbeidsmarkedet fortsatt bekymringsfull. Forsatt er det 100 000 ledige. I tillegg har vi en stor skjult ledighet og høy undersysselsetting, ufrivillig deltid, som har kommet mer og mer på dagsorden vår. 20 000–30 000 industriarbeidsplasser har forsvunnet de siste 3 til 4 årene og nedgangen har faktisk ennå ikke stoppet opp, selv om vi ser positive tegn.

Når det gjelder kommunesektoren, er det faktisk 10 000 færre som nå yter pleie og omsorg – hender som vi trenger, færre arbeidsplasser i en sektor som vi trenger. Både privat sektor og offentlig sektor er viktig for oss som ledd i det å styrke sysselsetting og oppnå det som er vårt hovedmål, nemlig arbeid til alle.

Repskapet slo fast at tariffoppgjøret i 2004 ga oss en klar kjøpekraftsforbedring og vedtok følgende som mandat for våre forhandlinger i år:

"Det nominelle spillerommet for tillegg er begrenset ut fra reguleringsklausulen, hensynet til sysselsetting og dermed mål om en lønnsvekst mer på linje med våre handelspartnere. Med dette som bakgrunn og innenfor de aktuelle rammer gjør LO prioriteringer i samsvar med fjorårets opplegg for tariffperioden med spesiell vekt på lavlønne og likelønn."

Repskapet uttalte seg også om en del andre saker, som pensjon og sosial dumping.

17. mars sluttførte vi forhandlingene med NHO og et enstemmig forhandlingsutvalg anbefalte en protokoll som i dag ligger til behandling.

Hva kan vi si om forhandlingsresultatet i lys av det som var vårt mandat og de overveielser vi gjorde under veis?

Jeg vil si det sånn at forhandlingsutvalget bestemte seg nok på et rimelig tidlig tidspunkt i disse forhandlingene – vi holdt jo da ikke på så mange dager – at det var riktig i år å kreve et generelt tillegg, et tillegg til alle. I det foregående mellomoppgjøret hadde vi et oppgjør hvor hele lønnpotten gikk til lavlønnsatsing med 2,85 til de som lå under 85% av industriarbeidergjennomsnittet og 1,95 til de som lå i mellom 85 og 95% av gjennomsnittet. Når vi kom til en sånn beslutning, var det ut i fra ønsker i egne rekker om et generelt tillegg. Det ble også veldig tidlig klart at NHO aldri ville akseptere en lignende løsning som i 2003-oppgjøret i år. Vi husker jo at tre store landsforeninger i NHO stemte i mot det meklingsresultatet vi hadde i 2003. Det var helt klinkende klart at å komme med en lignende satsing i år, det ville NHO ikke ha gått med på. Men som vi sa, det var også stemning i vår egen delegasjon for at vi skulle få et generelt tillegg til alle, samtidig som vi sto hardt på at det måtte være mulig innenfor den rammen som var tilgjengelig, ut i fra hvordan vi så det, at de lavest lønte skulle få et ekstra tillegg.

Forhandlingsresultat, slik det ligger i protokollen, ligger innenfor det som vi mener er en fornuftig ramme for å både bringe oss nærmere lønnsveksten i våre konkurrentland, som vi har fattet vedtak om, og i tillegg gi kjøpekraftsforbedring for alle og en spesiell satsing på lavlønne og kvinner og likelønn.

Rammen for oppgjøret blir på mellom 3,3 til 3,5%, alt etter hvor høy den lokale lønsglidningen vil bli. Handelspartnerens lønnsvekst er anslått til å være i mellom 3 til 4%.

NHO prøver selvfølgelig å få den lønnsveksten lengst mulig ned. Statistikkene er vanskelige. Vi mener at det er vanskelig å anslå, men det ligger mellom 3 og 4%.

Vi fikk 1 krone til alle i generelt tillegg og vi fikk et lavlønnsstillegg på 1 krone i tillegg til de overenskomstene som ikke har lokal forhandlingsrett, og som ligger under 87%. I år satte vi grensen på 87% av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Det vil si at alle som går på overenskomster hvor gjennomsnittlig lønnsnivå ligger under 260 000 får et lavlønnsstillegg i år. Jeg viser dere en oversikt over hvilke overenskomster som fikk 1 pluss 1 krone – det ser dere bak meg. Totalt var det 41 000 personer som fikk lavlønnsstillegg i tillegg til den generelle krona.

Vi hadde i år, som foregående år, noen utfordringer i tillegg til å få NHO til å gi oss noe i det hele tatt. For de startet oppgjøret med at det skulle være null i tillegg. To utfordringer:

Lavlønnsstillegg ble gitt på overenskomstgjennomsnitt, som i 2003. Alternativene kunne vært å gi på bedrift eller gi på individuelt nivå, altså at alle som tjener under 87% av industriarbeidergjennomsnittet skal ha et tillegg. Vi hadde diskusjonen i år og vi kom frem til at det som var mest samlende var å gi dette ut på gjennomsnitt på overenskomst. Det er det vi har lengst erfaring for, det er det som er enklest for forbundene å få satt i verk. Og når det gjelder bedrift så sa mange av forbundene at det var vanskelig å legge det ut på bedrift. Det krevde statistikk og det krevde tillitsvalgte som kunne få det gjennomført. Og det var nettopp på bedrifter hvor man kanskje har et sterkt lavlønnsinnslag at dette, ifølge forbundene, viste seg å være vanskelig. Vi forlot ganske raskt alternativet bedrift.

Når det gjelder å gi på individuelt nivå så er det klart at det er det mest treffsikre når man skal ha lavlønnsinnretning. Vi har gjort det en gang før, og det var i 1995, og det vi så var at man i de lokale forhandlingene gjenopprettet de forholdene som hadde vært fra før. Og hvorfor gjorde man det? Jo, fordi dette går inn i lønssystemer som er på den enkelte bedrift, i den enkelte overenskomst, bygd opp blant annet etter kompetanse, spesialarbeider, fagarbeider. Det å gi på et individuelt nivå vil forrykke dette.

Så er det klart at i år gikk mesteparten av potten til det generelle tillegget. Den krona som ble gitt, utgjør størstedelen av potten. Dermed blir ikke diskusjonen om lavlønnsinnretningen så stor og vanskelig når vi gjorde som i 2003, og la alt ut på lavlønn.

Den andre utfordringen, i tillegg til modell for lavlønnsinnretning, var lavlønnsstillegg gitt på overenskomster uten lokal forhandlingsrett. I 2003 fikk alle, uansett om de hadde lokal forhandlingsrett eller ikke. I år var det de som ikke har lokal forhandlingsrett som fikk. Det ble også argumentert for i våre rekker at når man har lokal forhandlingsrett, så har man tatt et valg. Da vil det ikke være urimelig om det sentrale lavlønnsstillegget gis til de som ikke har dette. Det dreier seg om noen ganske få som er under 87-prosenten og har lokal forhandlingsrett, med unntak av Bensinstasjonsoverenskomsten som har mange tilsatte. Fordi vi så det som et problem at vi har overenskomster som på papiret har lokal forhandlingsrett, men ikke får noe ut av den lokale forhandlingsretten, fikk vi inn i protokollen på side 2 under punkt 4 Lokale forhandlinger, et nytt punkt i siste avsnitt: "Partene er enige om viktigheten av at de lokale forhandlingene fungerer etter forutsetning og at avtalepartene har et overordnet ansvar for at dette skjer". Vi har sagt til NHO er at hvis arbeidsgiver ikke følger opp det som nå står i protokollen, regner vi med at forbundene ber oss om møte sammen med både den aktuelle landsforening og NHO-ledelsen for å få disse lokale forhandlingene til å skje sånn som de er forutsatt skal skje.

Representantskap!

Vi er opptatt av lavlønn, vi er opptatt av likelønn. Det vil si at vi er veldig opptatt av kvinnelønn. Vi har over flere år gitt spesielle lavlønnsstillegg, noe som i særlig grad kommer kvinnelederte områder til gode. Til tross for at vi har gitt disse lavlønnsstilleggene, er forskjellen mellom menns og kvinners lønninger for heltidsarbeid fortsatt på ca 15% hvis vi tar hele arbeidslivet under ett. Men det er mange faktorer som inngår i en slikt type sammenligning innenfor ulike overenskomster. Det er både hva man tjener i toppen og hvordan sammensetningen på arbeidsmarkedet i den aktuelle sektor har utviklet seg. Det er viktig for oss at det reelt sett burde vært akkurat likt mellom menn og kvinner, både på overenskomstnivå og totalt. Men det som er enda viktigere for oss, synes jeg, er å se på hvor mange kvinner er lavlønne, har vi faktisk klart å heve kvinner ut av lavlønnsfella og til ei lønn til å leve av? Vi sier at kvinner og menn skal ha ei lønn å leve av og forsørge sine barn på. Jeg synes vi skal kunne se oss tilbake og med hevet hode si at dette har vi faktisk fått gjort noe med. Hvis vi ser på andel menn og kvinner som er lavlønne, så ser vi at i 1980 var 58% av kvinnene lavlønne. I 2003, som er det siste vi har tall for, er 24% av kvinnene lavlønne. Det betyr mye for likelønn. Det betyr veldig mye for at kvinner også skal kunne ha ei lønn til å leve av. Det viser at vår lavlønnsattsing har vært viktig. Det viser at vår lavlønnsattsing også fremover bør være sterk.

I tillegg til økonomien hadde vi noen andre områder også som var tema. For det første gjaldt dette pensjon. Vi har en reguleringsklausul for dette avtaleåret som ga åpning for å følge opp tjenestepensjonskravet i fra 2004. Vi fikk der, som dere alle vet, i oppgjøret som frontfagene med Fellesforbundet hadde, et løfte fra Statsministeren om at det skulle bli innført en lov om obligatorisk tjenestepensjon til alle som ikke har bedre ordninger. Vi tok dette opp i tariffoppgjøret nå med NHO, men vi er kjent med at den saken etter oppgjøret i fjor ligger på politikernes bord. Det vi hadde håpet, var at vi skulle få NHO med til å presse på Regjeringen for en tjenestepensjonsordning i vår, uansett hva som skjer med pensjonsreformen for øvrig. Regjeringen har jo som dere vet sagt at man kan ikke behandle obligatorisk tjenestepensjon uten at man ser det i sammenheng med hele pensjonsreformen. Det har vi sagt at er helt nødvendig, det går fint an å behandle dem uavhengig av hverandre. Vi vurderte å sende et brev til Statsministeren og si akkurat det, men selvfølgelig var det ikke mulig å få NHO med. De er nemlig enig med Regjeringen om at dette må ses i en sammenheng.

På Majorstua hadde vi en gjennomgang av hvor vi nå står i pensjonsspørsmålet, hvor mange nye tjenestepensjonsordninger er kommet, hva som er de største utfordringene, men uten at vi gjorde noe aktivt overfor Regjeringen. Og jeg har lyst til å understreke at dette er en sak som ligger på politikernes bord. Det var noen som spurte om vi i dette oppgjøret ville streike hvis vi ikke fikk det som ville på tjenestepensjonsområdet. Det var ingen problemstilling for oss, fordi saken ligger der den ligger. Den ligger i Stortinget, men den ligger først og fremst på Regjeringen, som nå må fremme et skikkelig forslag.

Den andre saken som vi tok opp i forhandlingene var sosial dumping. Vi hadde en diskusjon om det i Repskapet. Vi hadde en bred omtale av de utfordringene som vi har med sosial dumping i uttalelsen som vi vedtok 1. mars. Og kampen mot sosial dumping vet vi jo alle er blitt aktualisert i forbindelse med utvidelsen 1. mai i fjor. Vi har sett med uro på bedrifter som velger å importere billig utenlandsk arbeidskraft gjennom entreprisbasert arbeid og gjennom utleie av arbeidskraft. Vi ser at norske virksomheter vil kunne bli utkonkurrert og norske arbeidsplasser gå tapt. Vi hører arbeidsgivere uttale at de vil ansette utenlandske arbeidstakere

fremfor å ta inn læringer. Det vil svekke rekrutteringen og utdanningen av dyktige fagfolk i Norge.

Dette satt langt inne hos NHO, men vi fikk da til slutt inn et eget punkt i avtalen, et punkt 5, fortsatt på side 2, hvor vi sier at:

”Partene er enige i om at det er viktig å ha et seriøst og velfungerende arbeidsliv med ordnede lønns- og arbeidsvilkår for alle i det norske arbeidsmarkedet. Partene er opptatt av de utfordringer et internasjonalt marked og fri bevegelighet på arbeidsmarkedet og tjenestemarkedet medfører. Partene er derfor enige om å nedsette et utvalg som skal følge utviklingen i arbeidsmarkedet, samt komme med eventuelle forslag som fremmer et seriøst arbeidsliv.”

For oss var det viktig å ha et felles forum hvor vi kan føre en dialog rundt de problemene som dette feltet sosial dumping er for oss og tydelig er for en del bedrifter også i NHO. Jeg vet at det har vært noe uenighet innenfor NHO sine rekker, men det er såpass mange landsforeninger som opplever dette som et stort problem at NHO gikk med på å sette ned et utvalg. Så det skal vi få fort i gang, dersom Repskapet godtar den fremlagte protokollen.

HSH's forhandlingsresultat kom sist fredag. Det er et forhandlingsresultat som ligger innenfor samme ramme som LO og NHO-oppgjøret, nemlig 3,3-3,5%. En ramme som de har fylt med et generelt tillegg på nivå med det vi fikk i LO-NHO pluss et varierende lavlønns tillegg. Disse forhandlingene ble ført av forbundene innenfor HSH med Roar Flåthen som forhandlingsleder.

Vi avsluttet forhandlingene i løpet av 17. mars. Ikke uventet, men like sørgelig, var at også i år kom lederlønningene ut med et resultat som var helt uholdbart og som er uholdbart for oss. Mens lønnsveksten for vanlige arbeidstakere i fjor var på 3,5-3,6%, hadde lederne 12% lønnsøkning. Vi kan trekke frem mange eksempler som er helt hinsides i lønnsøkninger, bonuser og opsjoner for ledere. Dette er et stort problem. De var mer edruelig i overgangen fra 2003 til 2004, nå har dette tatt av igjen. Hvis dette fortsetter, er det klart at det vil vanskeliggjøre det hovedoppgjøret vi skal ha til neste vår. Vi må fortsatt ha det utgangspunktet at skal vi stille opp og vise den ansvarligheten som vi viser i oppgjør etter oppgjør, så må også ledersiden gjøre det samme. Vi får enda kraftigere minne dem om det som skjedde i 2000 hvor våre medlemmer satte foten ned og sa at nok er nok. Det kan ikke være sånn at det er bare vi som skal vise ansvarlighet, mens andre skal få både i pose og sekk. Dette var en vanskelig sak under oppgjøret og fortsetter dette på samme måte så blir det en meget vanskelig sak til neste år.

Når vi forhandlet og snakket lavlønn, så skal jeg bare informere dere om at det har vært et ønske fra NHOs side at man før man ga et lavlønns tillegg skulle se på hvordan lavlønnsgarantiene slo inn. Det avviste vi. Det betyr at en del områder får en meget god lønnsutvikling, med både lavlønnsgarantien som ligger i overenskomsten, pluss det lavlønns tillegget som ble forhandlet frem nå. Jeg hørte for eksempel i går at man innenfor vaskerier fikk 2,35 på lavlønnsgarantien og 2 kroner på det som vi forhandlet frem nå. Jeg hørte også at renhold var et eksempel hvor man fikk 3 kroner på lavlønnsgarantien og 2 kroner på det som nå er forhandlet frem.

Ja, Representantskap, vi fikk altså en forhandlingsløsning. Det ble skrevet i LO Aktuelt her for en stund siden, at det medlemmene bryr seg om, er ikke om tillegget er forhandlet frem

eller om det er meklet frem, hovedsaken er hva man får. Det kan jeg være enig i, men vi så det som viktig å få vist at forhandlingsinstituttet faktisk duger. Det har ikke vært en fremforhandlet løsning mellom LO og NHO på 15 år. Siste gang var i 1990. Og man har gått til forhandlingene med omtrent det utgangspunktet at ja, dette må vi til mekling med. Man har holdt på i rimelig lang tid og så gått til meklingsmannen. Derfor var det en sterk vilje hos begge parter til å nå komme frem til en forhandlingsløsning. Og det klarte vi, men det var også helt klart at lavlønns tilleggene satt langt inne. Det gjorde også det generelle tillegget. Først fikk vi høre at de umulig kunne ha så store lavlønns tillegg som vi hadde i 2003, men de kunne heller ikke ha generelt tillegg. Så utgangspunktet var vanskelig og det var null. Kronetillegg gir i seg selv en god sosial profil. Men samlet sett er det kronetillegget pluss lavlønns tillegget som gir en god sosial profil, som gir en kvinneprofil og som gir en kjøpekraftsforbedring for alle samtidig som vi har gitt vårt bidrag til å styrke sysselsettingen gjennom igjen et ansvarlig lønnsoppgjør. Når det gjelder prisstigningen, er det de samme forventninger til den som det var da vi hadde Repskapsmøtet sist, det vil si mellom 1 ¼ og 1,5%. Det betyr at alle vil få en kjøpekraftsforbedring.

Møteleder, jeg tar med dette opp forhandlingsutvalgets enstemmig innstilling og Sekretariatets enstemmige innstilling til forhandlingsprotokollen.

Takk.

Finn Erik Thoresen:

Da åpner vi for debatt. Jeg minner om at dere har fått en lapp hvor dere kan be om ordet når dere har fylt ut den. Og da er spørsmålet: er det noen som ønsker ordet?

Da er det først Stein Kristiansen fra Handel og Kontor. Vær så god, Stein.

Rep. 26 – Stein Kristiansen, HK:

Dirigent, Representantskap!

Vi har hørt Gerd-Liv sin orientering og da er vel situasjonen sånn at det ikke er noen store overraskelser i forhold til årets tariffoppgjør.

Jeg vil likevel ta ordet her for å snakke om en overraskelse som Handel og Kontor fikk dagen etter at vi hadde et ferdig forhandlingsresultat med NHO. Via tredjeperson ble vi orientert om at Kirke- og kulturdepartementet på bakgrunn av en søknad fra HSH hadde gitt dispensasjon for åpne forretninger på 2. pinsedag, det vil si 16. mai fra kl 14.00 til 20.00. Og det er viktig for oss å understreke følgende; ikke på noe tidspunkt var Handel og Kontor orientert om at det forelå noen form for dispensasjonssøknad. Vi ble ikke hørt. Vi ble totalt oversett. Så langt har vi brakt på det rene at heller ingen andre arbeidsgiverforeninger har vært inne i bildet i forhold til noen dispensasjonssøknad på 2. pinsedag. Begrunnelsen er visstnok sånn at det er problematisk å ta vare på ferskvarene den 16. mai. Vi har sjelden sett medlemmene så forbannet som i den situasjonen her. Vi har blitt overkjørt i forhold til åpningstiden gjennom et utall år. Og det å få det her som en overraskelse før påske, det var ganske så brutalt. Den 7. april hadde vi et møte med statsråden og representanter fra departementet. Og statsråden, Valgerd Svarstad Haugland, ville ikke i møtet snu i forhold til å trekke tilbake noen form for dispensasjon på 2. pinsedag. Ut i fra det har Handel og Kontor valgt å aksjonere. Vi har en e-post aksjon gående direkte mot statsråden. Vi har en postkortaksjon gående – den starter i uke 16. Og vi har underskriftsaksjon. Vi tror at det er mulig å få departementet til å snu, men vi

henvender oss til LO-familien for å få dere med oss. Det er et spørsmål som griper rett inn i det tarifferte livet som arbeidstakerne skal leve etter og sånn sett er en viktig del av et tariffoppgjør. Så jeg tillater meg å legge frem følgende forslag til uttalelse fra LOs representantskap:

”Vern om 2. pinsedag som helligdag.

LOs representantskap registrerer at KKD ved Valgerd Svarstad Haugland uthuler ansattes rett til fritid og helligdagsfred. Via en pressemelding den 18. mars fjerner Kirke- og kulturdepartementet med et pennestøk helligdagsfreden for over 100 000 ansatte innen handelsnæringen.

Angrepet på 2. pinsedag kommer bare som ett av en serie angrep regjeringen har gjort mot arbeidstakernes rett til fritid. De har angrepet arbeidstidsordningene, de har angrepet overtidsreglene, og innen handelsnæringen har vi etter at regjeringen tiltrådte fått 24 timers åpningstider 6 dager i uken.

Denne gangen er det handels- og servicenæringens argumenter om mer fleksibilitet som ensidig har blitt hørt. Kirkeministeren har som øverste ansvarlig i denne saken ensidig lyttet til arbeidsgiverens argumenter og ønsker, og på bakgrunn av dette fattet sin beslutning. Ansatte og ansattes fagforeninger har blitt fullstendig overkjørt i en sak som angår deres egen fritid.

Angrepet på 2. pinsedag provoserer fagbevegelsen og viser hvor viktig det er med politisk skifte. De ansatte i handelsnæringen skyves foran i et arbeidsliv hvor fritiden går tapt i jaget etter mer penger. LOs representantskap frykter at andre grupper vil bli tvunget inn i den samme utviklingen.

LOs representantskap sier et klart nei til mer uthuling av den fritiden som finnes og krever at KKD ved Valgerd Svarstad Haugland trekker tilbake den dispensasjonen som er gitt.”

Takk for oppmerksomheten.

Finn Erik Thoresen:

Da er neste Boye Ullmann, Fellesforbundet og deretter Arne Hagen, Fellesforbundet.

Rep. 25 – Boye Ullmann, FF:

Jeg skvatt litt jeg, for jeg trodde det var Arne som skulle komme først for det var han som leverte lappen.

Egentlig så har jeg et kort spørsmål, men når man først har ordet så er det greit å ta et par innskutte bisetninger. På det ene feltet, det er jo veldig fristende, men det er vanskelig å glemme det. De 10 siste årene – jeg husker Fellesforbundets landsmøte – var forutsetningen for at man skulle gå inn på moderate oppgjør i 1995 at arbeidsgiverne og lederne skulle følge opp tilsvarende. Og den gangen var vel utgangspunktet for de høyest lønte lederne, det husker jeg ikke selv, men kanskje rundt en million. Og så har dette ballet på seg og nå er det både 4, 5 og 6. Så når du får 12% som Gerd-Liv var inne på så er det klart at når du har et godt utgangspunkt så hjelper det på lommeboka. Det er klart at i disse pakkene ligger det også meget lukrative pensjonsordninger og disse – jeg synes det er riktig å kalle dem sutrere, det

finnes ikke større sutrere i dette landet – sutrerne er de som sier at pensjonen skal skjæres ned. Det er de som går i spissen for dette her. Det er litt fristende, når en først for sagt det også, at Svein Gjødrem har nå 1,3-1,4 millioner i lønn og det er Staten vel som gir han de lønnspåleggene – jeg tror det er mer enn fordobling av lønn – og sluttlønnen hans er det som automatisk er utgangspunktet hans for å få 66% i pensjon. Så hvis du har 1,3 eller 1,4 så er det med hoderegning omtrent 850 000 i pensjon. Alle som har vært og hørt på Gjødrems årstale har hørt at det er omtrent den samme disponeringen av innlegget han har og alle gir ham 5 prikker. Bortsett fra Gerd-Liv, du ga han 3. Så du var den som kastet litt malurt i begeret. Men det var i hvert fall sånn at Gjødrem sier at det er moderasjon, stramme budsjetter, budsjett disiplin, moderate oppgjør osv og alle synes: ”kjempebra innlegg i år, i år var virkelig Gjødrem kjempegod altså”. Men sluttlønnen hans er utgangspunktet for 66%, det vil si 850 000, men det som er greit er at det er tilbakevirkende kraft for de andre sentralbanksjefene, så jeg tror han har nesten tredoblet pensjonen sin han forrige, som jeg ikke husker navnet på. Jeg måtte bare si det altså, selv om jeg snart skal komme til spørsmålet.

Det er da punkt 2 sosial dumping som du tok opp Gerd-Liv. Det er en i Harstad, innenfor Fellesforbundet, som jeg kjenner ganske bra og som har vært på en del landsmøter helt fra Jern og Metall sin tid, og han sammen med 17 andre mekanikere og maskinarbeidere ble hevet ut fra Mathiasens Verksted i Harstad. Fellesforbundet har tatt opp saken, LO vil stevne, saken går sin jevne gang. Det ble slått konkurs og de mener at det var en styrt konkurs, og dagen etterpå så kommer ”de samme eierne” med nytt navn inn og det er nå polske maskinarbeidere som jobber der. De sier at det er både 30 og 40 stykker som er der og de jobber døgnet rundt. De får ikke vite hva lønnen er. Det er et eksempel.

Det verste eksempelet var det EL&IT som tok opp i Rogaland med 22 kroner i timen med Statsnett sin godkjennelse med Grethe Faremo som styreleder – da fikk jeg sagt det også. Jeg så et kortnytt fra Møre og Romsdal et eksempel fra en filøtfabrikk hvor det også er innførsel av arbeidskraft. Og det er også eksempler i Oslo på rundt 25 kroner i timen, det vanlige er 50 kroner timen – det er det som har vært på de petrokjemiske anleggene.

Gratulerer for allmenngjøringen. Jeg tror det virker jeg. Gjør det ikke det, Kjell? Ja. Det fungerer så NHO ble kjørt til veggs på den saken.

Så kommer jeg til konklusjonen og til spørsmålet. Jeg må ta et eksempel. I Sverige i Vaxholm utenfor Stockholm skal det bygges en skole. Der kom det et latvisk firma med latviske arbeidere og de hadde inngått en avtale med de latviske arbeiderne. Nå er det slik at i Sverige med medbestemmelseslover og andre slags lover, som vi ikke har i Norge, så har de utvidet både boikott- og blokademuligheter. Dette har dere studert. Og de har da gått til blokade, og det er Bygnad som har kjørt denne saken med full støtte i regjeringa, og etter hvert så er det 8 forbund som har vært med på den blokaden. Nå er det slik at det latviske firmaet har kjørt den saken inn for EU-kommisjonen. EU-kommisjonen vil ikke ta stilling til den. Den har vært i arbeidsretten i Sverige, så vidt jeg kjenner til, og nå er det kanskje EU-retten som til slutt tar opp denne saken. Men NHO de har jo fått med seg dette her så de vil være med i det internasjonale selskapet, som er helt motsatt av hvordan gamle NAF var fra 1977 til 1992 før EØS-avtalen kom inn, for da var det kontrollavtale. Da var det full innsynsrett for LO og hvis det var firmaer som kom inn med sosial dumping som brøt norske regler så mistet de arbeidstillatelsen. Vekk, dere får ikke lov til å jobbe. Etter EØS var det med loven av allmenngjøring. Så nå er regimet skiftet i NHO og mentaliteten endret – dumping, dumping, useriøst og man vet at i kjølvannet av dette her så er det også svart arbeid, skatteunndragelser osv.

Og så kommer vi til spørsmålet. Nå med nytt forslag til ny arbeidsmiljølov som da sier at man skal jobbe 78 timer, omtrent i 5 uker på rad – det er litt usikkerhet hvor lenge du kan få lov til å jobbe disse 78 timene – samt at du har midlertidige ansettelser, så betyr det at du får mer innførsel av kvoter enten i omsorgsykker, i hotell og restaurant, på byggsiden eller andre områder også. Det blir ut og inn. Og da Gerd-Liv lurer jeg på om det var oppe som tema. Når du får en sånn ny lov, det betyr at de med loven i hånden kan drive med en enorm konkurransevridning, det vil si å sparke ut de som har tariffavtaler. Du får en gigantisk konkurransefordel og da kan ha arbeidskraft med 40 eller 50 kroner timen. Og da sier NHO, med bakgrunn i Vaxholm, at de forbeholder seg retten til å avtale med utenlandske firmaer om lønns- og arbeidsvilkår. Det vil si at hvis det er latvisk, slovakisk eller polsk firma har en avtale innen firmaet og de har en tariffavtale, men den er på 47 kroner timen – eller et eller annet.

Var det et tema? For det har NHO sagt at det har de tenkt på. Det er ikke bare LO eller landsomfattende forbund som lenger kan ha unntakelser når det gjelder arbeidstid og arbeidsmiljøloven. Er det slik at de ville kjøre offensiven på det? Det hadde vært litt spennende å høre om. For det er ingen tvil om hvilken vei det vil gå, på tross av at bransjeforeninger innenfor NHO, spesielt på byggsektoren, ikke vil ha dette her fordi det betyr – som Gerd-Liv var inne på – fagopplæring, skoleopplæring og alt. Det blir slått bena under og vi får et Kuwait-samfunn hvor man skal ha andre til å gjøre jobben for seg. Takk.

Finn Erik Thoresen:

Takk skal du ha. Da er det Arne Hagen fra Fellesforbundet som er den sist inntegnede foreløpig.

Rep. 28 – Arne Hagen, FF:

Jeg kan bare slutte meg til det Boye Ullmann sier. Grunnen til at jeg ville ta ordet var ikke på grunn av sosial dumping, men det gjelder årets mellomoppgjør. Og da blir problemstillingen: hvorfor skal vi si nei til årets mellomoppgjør? Gerd-Liv Valla var inne på noen årsaker i sin innledning. Boye Ullmann tok frem noe av det jeg hadde tenkt å si.

Jeg ser i dagens aviser den siste tiden at siden Gjødrem overtok som sentralbanksjef så har han økt lønnen sin med 90% siden 1998. Han har hatt en lønnsøkning allerede i år på 16,3%. Det resulterte i som Boye var inne på at han får 125 000 mer i pensjon og det gjør også de tidligere sentralbanksjefene. Så det er noe som greier å fikse det her. Det er også viktig å ha med seg at når du får 12% lønnsøkning på en eller to millioner, da får du egentlig 120 000 eller 240 000. Hvis du får 12% på 100 000 eller 200 000 da får du bare 12 000 eller 24 000. Så lenge vi har et system hvor vi sier at vi skal ha lik prosentøkning, så får vi en stadig økende avstand mellom høytlønte og lavtlønte. For det er klart at 5% på 100 000 eller 200 000 eller 5% på en, to eller tre millioner det gir en vesentlig forskjell i kroner og øre.

I samme perioden som Gjødrem fikk en lønnsøkning på 90% har vi vanlige lønsmottakere fått en lønnsøkning på 35%. I tillegg har topplederne i store bedrifter, 50 av dem, tatt ut tre ganger så mye som vanlige lønsmottakere i lønn. Det vil si at de har hatt en lønnsøkning på 281 000. Det er godt over hva mange av LO-medlemmer tjener i årslønn. I tillegg har de tatt ut store utbytter. Jeg så for ikke lenge siden i Dagens Næringsliv at de tok frem 50 stykker av

de fremste finansspekulantene i Norge som har tatt ut over 4 milliarder i utbytte i 2003. Fra 2002 til 2003 fikk lederne, på forskjellige nivåer i forskjellige bedrifter, en lønnsøkning på 8%. Og hvis vi da legger sammen lønnsøkning fra kapitalmakten og lederne i bedrifter i fra 2002 og med det sentralbanksjefen har fått allerede i års- og lønnsøkning, som samtidig også skal få en lønnsøkning i oktober i år, kommer vi opp i en økning på ca 28%. Hvis vi ser på det vi vanlige lønsmottakere har fått i samme perioden så ligger vi langt etter.

Kravet må være at vi stemmer nei til årets mellomoppgjør – at i hvert fall flest mulig gjør det her, vi som kommer fra grasrota. Samtidig kan vi jo si at nå ønsker vi å ta igjen lederne, slik at neste års lønnskrav bør kanskje ligge på 20-25%. Hvis vi skal snakke om kroner og øre i stedet for prosenter, så får man ha den samme lønnsutviklingen i kroner og øre som lederne har hatt. Så må vi kanskje ha opp mot 100-200% på våre lønninger for at vi skal få den samme lønnsutviklingen i kroner og øre som lederne i Norge har hatt.

Jeg tror det blir riktig at vi heretter slutter å snakke om prosenter og faktisk snakke om kroner. Da får vi et helt annet perspektiv på det.

Vi ser jo også i dagens aviser om hvordan kapitalmakta går til angrep på oss. Bondevik har blitt forskrekket fordi han er redd LO-ledelsen nå skal greie å holde Arbeiderpartiets høyrekrefter i ørene slik at vi får et levelig og moderat godt samfunn å bo i igjen. Og det er jo første gangen jeg er enig med Bondevik, at han bør være redd for det. Og jeg håper at Bondeviks redsel går i oppfyllelse at LO-ledelsen greier å holde Arbeiderpartiet i ørene slik at vi får stoppet galskapen som er i gang. Samtidig så ser vi at en av Bondeviks lakeier, godseierdrengen, var ute i Aftenposten i dag og forteller at nå må han spytte inn penger til høyrekreftene. Og da har vi også en mulighet der. Han driver en del "sjapper" rundt omkring i landet den godseierdrengen. Det er mange andre "sjapper" å handle i. Og som dere ser har jeg sluttet å handle i de "sjappene" for lenge siden og jeg har ikke blitt noe tynnere for det. Så vi kan leve godt likevel.

Så jeg oppfordrer dere til å stemme nei og la oss gi kapitalmakta en på snuten.

Finn Erik Thoresen:

Da gir jeg ordet til Bjørn Kolby for en saksopplysning. Bjørn, vær så god.

Bjørn Kolby:

Ja, takk. Det var et spørsmål fra Boye Ullmann om dette brevet fra NHO. Da kan jeg opplyse at vi umiddelbart ba om innsyn og har fått det brevet. Vi har skrevet et rimelig skarpt brev til departementet, Arbeids- og sosialdepartementet, hvor vi har argumenter for en helt annen forståelse av loven på dette punktet enn det NHO gjør. Vi legger til grunn at det foreligger ikke slik adgang til å inngå den typen avtaler som NHO har tatt til ordet for. Per nå foreligger det ikke noe svar verken til NHO eller oss. Det er situasjonen. Takk.

Finn Erik Thoresen:

Ingen flere har bedt om ordet. Ingen flere som ønsker ordet heller? Da avslutter vi debatten og gir ordet til Gerd-Liv. Vær så god.

Gerd-Liv Valla:

Ja, Representantskap! Jeg skal kommentere dette veldig kort.

Når det gjelder forslaget fra Stein Kristiansen, så tar møtelederen det.

Når det gjelder Boye Ullmann sitt spørsmål – du hadde et spørsmål og mange kommentarer. Kommentarene kommenterer jeg ikke og spørsmålet har Bjørn nå besvart, håper jeg Boye. Men jeg synes det er bra at du har sånn fokus på sosial dumping, som du har. Og jeg kan si at i tillegg til det som har vært trukket frem her, og det vi har fått til når det gjelder forhandlingene med et felles forum med NHO, så driver vi nå og utreder også spørsmålet om boikottmuligheter her hos oss. Lov om innsyn har vi krevd. Det har vi ikke fått, men det forutsetter vi at en ny regjering fra et nytt flertall i fra høsten gir oss.

Når det gjelder tjenestedirektivet så var det styremøte i Den europeiske faglige samorganisasjon 16. mars og det som kom klart frem der var at statsministeren fra Luxemburg, de som har formannskapet nå, ga klare løfter om at tjenestedirektivet i sin nåværende form kom ikke til å bli vedtatt. Det kommer til å bli store endringer på det. Europeisk fagbevegelse jobber fortsatt imot det. De har gjort en god jobb så langt og jeg har håp om at vi kommer til å fortsette det arbeidet.

Når det gjelder Arne Hagen så er det klart at ledernes lønninger må bli et viktig tema, spesielt i neste års hovedoppgjør. Og sånn sett synes jeg det er bra at Arne Hagen tar det opp og tar det opp gjennom å vise til den formidable lønnsøkningen, på toppen av allerede formidable lønninger, som har vært. Men jeg hørte ikke noen forbund under forhandlingene i år si at vi skulle ha 25 eller hvis det var 100% lønnsvekst som Arne Hagen var inne på her. Vi synes at det er en situasjon som må tas kraftig på alvor fremover og vi har en god mulighet i neste års hovedoppgjør. For det ser ut som om lederne glemmer veldig fort. Og igjen, som jeg sa, vi får minne dem om det som skjedde i 2000. Og så har vi et hovedoppgjør og muligheter ut over det som det grunnlaget vi har forhandlet på i årets oppgjør, reguleringsklausulen: Forventet prisstigning og resultatene fra i fjor.

Takk.

Finn Erik Thoresen:

Da har vi kommet frem til avstemming og da foreslår jeg at vi først stemmer over resultatet av tariffrevisjonen 2005. Og så får vi avgjøre hva vi skal gjøre med forslaget fra Stein Kristiansen, Handel og Kontor. Er det greit at vi gjør det sånn? Det er det.

Da er Sekretariatets innstilling:

”Forhandlingsresultatet i tariffoppgjøret 2005 mellom LO og NHO godkjennes.”

De som stemmer for forslaget forholder seg i ro. De som stemmer imot viser ved håndsopprekning. Og det stemmes.

Da er mellomoppgjøret vedtatt mot 1 stemme.

Så har vi kommet frem til en utfordring og det er forslaget fra Stein Kristiansen om vern om 2. pinsedag som helligdag. Da tenker jeg ikke på innholdet i forslaget, men selve forslaget, for det faller unektelig utenfor den forretningsorden som vi har vedtatt. Og det er heller ikke varslet på forhånd at vi skulle få et slikt forslag. Vi hadde jo Sekretariatsmøte i går slik at rent formalistisk så ligger vi litt dårlig an. Men det er selvfølgelig opp til Representantskapet å avgjøre hva vi skal gjøre med det. Jeg må si som dirigent at jeg liker ikke dette her. Skal vi gjøre noe med det så må det være et unntak og en engangsforeteelse. Det er for dårlig saksbehandling på dette her, at vi ikke får anledning til å se på det på en ordentlig måte.

Men på en annen side, det er et overgrep mot 100 000 ansatte innenfor varehandelen. Det er en regjering som har lagt seg på et topartssamarbeid og helt glemt at det finnes en tredje part. Og jeg vil føle det som dirigent for dette møtet litt vanskelig hvis vi skulle gå ut og møte de 100 000 og si at det var noen formelle feil som gjorde at vi ikke kunne behandle dette her. Det har jeg litt liten sans for.

Men gode venner, la oss være enige om at vi ikke behandler spørsmål på denne måten. Det er mye bedre at dere tar det opp med LO-ledelsen på forhånd og vi kan få sette på tingene på forhånd og gjort det på en ordentlig måte.

Representantskap, skal vi godkjenne det for denne gangen? Skal vi ta det opp? Er det noen som er imot at vi tar opp dette forslaget? Det er det ikke.

Da tar vi opp forslaget. Stein har referert det. Ønsker dere at vi skal referere det på nytt eller husker dere? Det går jo på 2. pinsedag og det som er veldig viktig her er det som det blir sagt at angrepet på 2. pinsedag kommer bare som ett av en serie angrep regjeringen har gjort mot arbeidstakers rett til fritid. De har angrepet arbeidstidsordningene, de har angrepet overtidsreglene, og innen handelsnæringen har vi etter at regjeringen tiltrådte fått 24 timers åpningstider 6 dager i uken.

Skal vi si det sånn at vi går til en votering på dette forslaget, men vi er enige oss imellom at sånn behandler vi ikke forslag overfor hverandre.

De som er enig i forslaget holder seg i ro. Hvis du er imot så vises det stemmetegn. Og det stemmes.

Forslaget er enstemmig vedtatt.

Da overlater vi ordet igjen til Gerd-Liv. Vær så god.

Avslutning

Gerd-Liv Valla:

Da sier jeg takk til møtelederen for god møteledelse og sterk tydelighet i det siste spørsmålet vi hadde til behandling her.

Så gleder jeg meg til å se mange av dere igjen på kongressen som starter 7. mai. Det er ikke alle av dere som kommer dit, men det er mange. Og vi ser frem til de politiske og faglige diskusjonene vi skal ha på kongressen.

Så jeg takker Representantskapet for godt samarbeid, ønsker dere vel hjem og hever møtet.

Navnefortegnelse over representanter
Til
LOs Representantskapsmøter

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1.	Eva Grønseth	Ikke møtt

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

2.	Jonny Simmenes	
3.	Britt Elin Berteig	Vararepresentant
4.	Jorunn Egeland	

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

5.	Endre Kulleseid	
6.	Børge Kristoffersen	Vararepresentant
7.	Helge Haukeland	
8.	Jan Klemetsen	
9.	Eva Jenssen	

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

10.	Tore Gulbrandsen	
11.	Tove Johansen	
12.	Jan Olav Andersen	
13.	Øivind Wallentinsen	
14.	Jarle Eide	
15.	Svein Davidsen	Ikke møtt

FELLESFORBUNDET (FF)

16.	Hans-Christian Gabrielsen	
17.		Forfall representant og vararepresentant
18.	Anne Marie Pettersen	
19.	Liv S. Christiansen	
20.	Aud Ståbø Riise	
21.	John Erik Ullestad	
22.	Åsmund Dybedal	Vararepresentant
23.	Alv Ratikainen	Vararepresentant
24.	Arthur Isak Vorren	
25.	Boye Ullmann	
26.	Kari Tyldum	
27.	Kåre Leira	
28.	Arne Hagen	
29.	May-Elin Eide	

FELLESORGANISASJONEN FOR BARNEVERNSPEDAGOGER, SOSIONOMER OG VERNEPLEIERE (FO)

30.	Siv Karin Kjølmoen
31.	Kjetil Ostling
32.	Ingri-Hanne Brønne

NORSK FENGSELS- OG FROMSORGSFORBUND (NFF)

33.	Roar Øvrebo

NORSK GRAFISK FORBUND (NGF)

34.	Terje Fjellum	
35.	Geir Olsen	Vararepresentant

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

36.	Stein Kristiansen	
37.	Peggy Følsvik	
38.	Ingvild Gjølstad	
39.	Elisabeth Sundseth	Vararepresentant
40.	Sonja Hjelvik	
41.	Liv Aasbø	
42.	Mona Hagen	
43.	Unni Fodnes	

HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUNDET (HRAF)

44. Clas Delp
45. Claus Jervell
46. Bjørn Nordhaug Vararepresentant

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

47. Jane Brekkhus Sæthre
48. Knut Svardal Vararepresentant

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND (NKIF)

49. Liv Undheim
50. Arnfinn Miland
51. Ivar-Kristian Kaalstad
52. Gunhild Marie Liabø
53. Utgård

FAGFORBUNDET

54. Anne-Grethe Skårdal
55. Gerd Kristiansen Ikke møtt
56. Nina Solem
57. Svein Kristiansen Ikke møtt
58. Forfall representant og vararepresentant
59. Eva Vida Berg
60. Jan Helge Gulbrandsen
61. Arne Sveen
62. Mari Sanden Ikke møtt
63. Randi Munch Aanonsen
64. Geir Mosti
65. Anders Krane
66. Mette Henriksen Aas
67. Kjellfrid Blakstad
68. Anne Green Nilsen
69. Gerd Eva Volden

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

70. Øystein Aslaksen

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

71. Arnfinn Bjerkestrand

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

72. Johnny Hagen
73. Diana Montes
74. Morten Brostrøm
75. Anne Berit Aker Hansen
76. Terje Falstad
77. Jon Erik Lyng

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

78. Peter A. Moe Ikke møtt

NORSK OLJE- OG PETROKJEMISK FAGFORBUND (NOPEF)

79. Frode Alfheim
80. Ketil Krohn Pettersen Vararepresentant
81. Lill Heidi Bakkerud Ikke møtt
82. Harald Sjonfjell

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

83. Ingeborg Sætre
84. Hans Fredrik Danielsen
85. Paul Magnus Gamlemshaug
86. Arne Andreassen
87. Gerd Øiahals

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

88. Rigmund Storøy
89. Jørn Halsen
90. Marlèn Hauge

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

91. Gro Standnes

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

92. Tor-Arne Solbakken
93. Arne Klausen
94. Pål Kjærstad Vararepresentant
95. Bente N. Holt Vararepresentant
96. Synnøve Kitdal
97. Tone Rønoldtangen
98. Jostein Kleven

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

99. Frank Holm
100. Torbjørn Kristoffersen Ikke møtt
101. Torbjørn Reigstad

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND (NTAF)

102. Ole-Kristian Paulsen

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

103. Silje Johannesen

ØSTFOLD FYLKE

104. Forfall representant og vararepresentant

OSLO FYLKE

105. Kleiv Fiskvik

AKERSHUS FYLKE

106. Halvor Kringhaug

HEDMARK FYLKE

107. Jon Oppi Vararepresentant

OPPLAND FYLKE

108. Størk Hansen

BUSKERUD FYLKE

109. Per Aakvik

VESTFOLD FYLKE

110. Thor Åge Christiansen

TELEMARK FYLKE

111. Jan Grini

AUST-AGDER FYLKE

112. Hans J. Fjellidal

VEST-AGDER FYLKE

113. Terje Næss

ROGALAND FYLKE

114. Turid Søndervik

HORDALAND FYLKE

115. Haldis Revheim

SOGN OG FJORDANE FYLKE

116. Atle Reidar Sandnes

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

117. Marit Thorsteinsen

SØR-TRØNDELAG FYLKE

118. Siv Svanem Vararepresentant

NORD-TRØNDELAG FYLKE

119. Per Moen

NORDLAND FYLKE

120. Ulf Iversen

TROMS FYLKE

121. Sylvi Nergård

FINNMARK FYLKE

122. Irene Pettersen

SEKRETARIATET

123.	Gerd-Liv Valla	
124.	Roar Flåthen	
125.	Finn Erik Thoresen	
126.	Bente N. Halvorsen	
127.	Erna C. Dyrge	
128.	Hans O. Felix	
129.	Kjell Bjørndalen	
130.	Arve Bakke	
131.	Sture Arntzen	Forfall
132.	Olav Støylen	
133.	Jan Davidsen	
134.	Tove Stangnes	Ikke møtt
135.		
136.	Morten Øye	
137.	Turid Lilleheie	Ikke møtt

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

138.	Per Gunnar Olsen	Forfall
139.	Rita Lekang	
140.	Ellen Stensrud	
141.	Trine Lise Sundnes	
142.	Odd Christian Øverland	
143.	Leif Sande	Ikke møtt
144.	Magnus Midtbø	
145.	Per Østvold	
146.	Randi Reese	Forfall
147.	Kjell Atle Brunborg	
148.	Anders Skattkjær	
149.	Erik Bratvold	Forfall
150.	Eli Ljunggren	

HK FAGBEVEGELSE

151.	Øyvind Rongevær	
------	-----------------	--

AOF NORGE

152.	Terje Fagervoll	Ikke møtt
------	-----------------	-----------

REVISJONSUTVALGET

153.	Brit Renngård	
154.	Tom Røisi	
155.	Steinar Karlsen	Forfall
156.	Margot Kvalvik Fon	

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

157.	Utgår	
158.	Jens Stoltenberg	Forfall
159.	Hill-Marta Solberg	Forfall
160.	Martin Kolberg	
161.	Finn Jota	

LO-SKOLEN, SØRMARKA

162.	Einar S. Birkeland	
------	--------------------	--

GJESTER

163.	Utgår	
164.	Einar Strand	
165.	Liv Buck	Forfall
166.	Ole Knapp	Forfall
167.	Esther Kostøl	Forfall
168.	Svein-Erik Oxholm	Forfall
169.	Leif Haraldseth	Forfall
170.	Yngve Hågensen	Forfall
171.	Jan Kr. Balstad	
172.	Evy Boverud Pedersen	

LOs DISTRIKTSKONTORER

173.	Ulf Lervik	
174.	Kari Hauge	
175.	Olav Lund	
176.	Åge V. Nordby/Iver Erling Støen	
177.	Aud Watnebryn	
178.	Per-Kristian Finstad	
179.	Irene Ingebretsen	
180.	Agnes Norgaard	Ikke møtt
181.	Elisabeth Haaversen	
182.	Svein Fjellheim	Forfall
183.	Vigdis Ravnøy	
184.	Arvid O. Langeland	
185.	Mellvin Steinsvoll	
186.	Kjell Flønes	
187.	Rune Hallstrøm	
188.	Øivind Silåmo	
189.	Jan H. Elvheim	
190.	Bjørn Johansen	

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

191.	Kåre Karlsen	
------	--------------	--

LOs OFFSHOREKONTOR I STAVANGER:

192. Arne Larsen-Fløisvig

LOs OFFSHOREKONTOR I BERGEN:

193. Bjørn O. Lie

LO-KONTORET I BRUSSEL

194. Knut Arne Sanden Ikke møtt

LO-AKTUELT

195. Svein-Yngve Madssen

KARTELENE

196. Odd Strand

ERNST & YOUNG

197. Kjetil Andersen Forfall

198. Helge Bettmo Forfall

